

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. De Leonis IX. Pontif. Max. in pauperes & pietate, & miraculo circa
leprosum patrato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

inocabant, completaq; cum deuotione Mis-
 si, omnibus pauperibus per præconem voca-
 tis, omnia preciosa cibaria, quæ sibi & curia-
 ribus præparata erant, in vsus illorum con-
 sumpti, ipseq; pius Imperator, cum cæteris
 palatii ac ministris, proprijs manibus illis
 ministravit.

*Theodoretus lib. 1. cap. 18 Ecclesiast. histor. De S. He-
 lenæ Imperatricis in religiosas virgines pietate
 & humili ministerio.*

CAP. XVII.

Illustissima & maxima digna admiratio-
 ne Imperatrix Helena mulieres, quæ toto
 vitæ tempore virginitatem excolebant, pri-
 mum omnes in vnum congregari, & sedibus
 præparatis accumbere iussit, deinde illa ipsa
 cunctis munus exsequi, apponere cibaria, &
 gururium cum malluio adferre, aquam
 denique earum manibus, dum lauant, mini-
 strare non dedignata est.

*Ioannes Nasclerus historicus generation. 36. De
 Leonis IX. Pontif. Max. in pauperes pietate, &
 miraculo circa leprosum patrato.*

CAP. XVIII.

Leo iste Pontif. vir fuit pietate, innocen-
 tia, benignitate, gratia, hospitalitate ad-
 eò insignis, vt domus eius peregrinis & pau-
 peribus semper pateret. Nam cù semel ante fo-
 res suas leprosum inuenisset, cumq; præ mise-
 ricordia, collocari in lecto suo mandasset, a-

F f ; pertis

peritis manè à ianitore foribus, nusquam pauper inuentus est, Christum pauperis nomine eo loci recubuisse creditum. Hic deinde anno domini 1054. gloriose vitam finiuit, vi. Cal. Maij, Romæ in Ecclesia S. Petri sepultus, miraculis claruit multis.

Venerabilis Beda lib. 3. historia Anglicana. Osvaldus rex cum in pauperes & peregrinos esset liberalissimus, dextera eius ab Episcopo Aidano benedicatur, quæ & postmodum defuncto iam Osvaldo, mansit incorrupta.

CAP. XIX.

SANCTUS Osvaldus regni amplissimi caritate sublimatus, quod dictu mirum est, humiliter pauperibus & peregrinis seipsum humilis, benignus & largus fuit. Fertur enim quod tempore quodam, cum die sancto Deschæ cum Aidano Episcopo confedisset ad prandium, positusque esset in mensa cum eo discus argenteus, regalibus epulis refectus. Namque essent manus ad panem benedictum missuri, intrauit subito minister ipsius, cui suscipiendorum inopum erat cura delegata, & indicauit regi, quia multitudo pauperum undecunque adueniens maxima, per plateas sederet, postulans aliquid elemosinarum a rege. Qui mox dapes sibi met appositas, delicti pauperibus iussit: sed & discum confrangi, quæque eiusdem minutatim diuidi præcepit. Cum viso, Pontifex qui assidebat, delectatus tali factus